

Diumenge 2 (A) de Quaresma

Text de l'Evangelí (Mt 17,1-9): En aquell temps, Jesús va prendre amb Ell Pere, Jaume i Joan, el germà de Jaume, se'ls endugué a part dalt d'una muntanya alta i es transfigurà davant d'ells; la seva cara es tornà resplendent com el sol, i els seus vestits, blancs com la llum. Llavors se'ls van aparèixer Moisès i Elies, que conversaven amb Jesús. Pere digué a Jesús: «Senyor, és bo que estiguem aquí dalt. Si vols, hi faré tres cabanes: una per a tu, una per a Moisès i una altra per a Elies».

Encara parlava, quan els cobrí un núvol lluminós, i una veu digué des del núvol: «Aquest és el meu Fill, el meu estimat, en qui m'he complagut; escolteu-lo». Els deixebles, en sentir-ho, es van prosternar amb el front fins a terra, plens de gran temor. Jesús s'acostà, els tocà i els digué: «Aixequen-vos, no tingueu por». Ells van alçar els ulls i no veieren ningú més que Jesús tot sol. Mentre baixaven de la muntanya, Jesús els va donar aquesta ordre: «No digueu res a ningú d'aquesta visió fins que el Fill de l'home hagi ressuscitat d'entre els morts».

«Es transfigurà davant d'ells»

Rev. D. Jaume GONZÁLEZ i Padrós
(Barcelona, Espanya)

Avui, camí de la Setmana Santa, la litúrgia de la Paraula ens mostra la Transfiguració de Jesucrist. Tot i que en el nostre calendari hi ha una dia litúrgic festiu reservat per aquest esdeveniment (el 6 d'agost), ara se'ns convida a contemplar la mateixa escena en el seu íntim lligam amb els fets de la Passió, Mort i Resurrecció del Senyor.

En efecte, s'acostava la Passió per a Jesús i sis dies abans de pujar al Tabor ho va anunciar amb tota claredat: els havia dit que «calia que [Ell] anés a Jerusalem i que patís molt de part dels notables, els grans sacerdots i els mestres de la Llei, i que havia de ser mort i de ressuscitar el tercer dia» (Mt 16,21).

Però els deixebles no estaven preparats per veure sofrir el seu Senyor. Ell, que sempre s'havia mostrat compassiu amb els desvalguts, que havia tornat la blancor a la pell macada per la lepra, que havia il·luminat els ulls de tants cecs, i que havia fet moure membres esguerrats, ara no podia ser que el seu cos es desfigurés a causa dels cops i les fuetades. I, amb tot, Ell afirma sense rebaixes: «Calia que patís». Incomprensible! Impossible!

Malgrat totes les incomprensions, però, Jesús sap a què ha vingut a aquest món. Sap que ha d'assumir tota la feblesa i el dolor que aclapara la humanitat, per a poder-la divinitzar i, així, rescatar-la del cercle viciós del pecat i de la mort, de tal manera que aquesta —la mort— vençuda, ja no tingui esclavitzats els homes, creats a imatge i semblança de Déu.

Per això, la Transfiguració és una esplèndida icona de la nostra redempció, on la carn del Senyor es mostra en l'esclat de la resurrecció. Així, si amb l'anunci de la Passió provocà angoixa en els Apòstols, amb el fulgor de la seva divinitat els aferma l'esperança i els anticipa el goig pasqual, encara que, ni Pere, ni Jaume, ni Joan no sàpiguen ben bé què vol dir això de... ressuscitar d'entre els morts (cf. Mt 17,9). Ja ho sabran!

Pensaments per a l'Evangelí d'avui

-

«En aquella transfiguració es tractava, sobretot, d'allunyar dels cors dels deixebles l'escàndol de la creu, i evitar així que la humiliació de la passió voluntària contorbés la seva fe» (Sant Lleó el Gran)

-

«'Escolteu-lo'. És molt important aquesta invitació del Pare. Nosaltres, els deixebles de Jesús,

estem cridats a ser persones que escolten la seva veu i es prenen seriosament les seves paraules»
(Francesc)

-

«Els Evangelis recorden en dos moments solemnes, el baptisme i la transfiguració del Crist, la veu del Pare que el designa com el seu 'Fill, l'Estimat' (Mt 3,17). Jesús es designa ell mateix com el 'Fill unigènit de Déu' (Jn 3,16) i afirma amb aquest títol la seva preexistència eterna. Demana la fe 'en nom de l'Unigènit Fill de Déu' (Jn 3,18) (...)» (Catecisme de l'Església Catòlica, n° 444)